

Zbiór Orzeczeń

Sprawa C-5/12

Marc Betriu Montull
przeciwko
Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS)

(wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de lo Social n° 1 de Lleida)

Polityka społeczna — Dyrektywa 92/85/EWG — Ochrona w miejscu pracy bezpieczeństwa i zdrowia pracownic w ciąży, pracownic, które niedawno rodziły, i pracownic karmiących piersią — Artykuł 8 — Urlop macierzyński — Dyrektywa 76/207/EWG — Równość traktowania pracowników płci żeńskiej i męskiej — Artykuł 2 ust. 1, 3 — Prawo matek będących pracownikami najemnymi do urlopu po urodzeniu dziecka — Możliwość wykorzystania urlopu przez matkę będącą pracownikiem najemnym lub przez ojca będącego pracownikiem najemnym — Matka niebędąca pracownikiem najemnym i nieobjęta publicznym systemem zabezpieczenia społecznego — Wykluczenie prawa ojca będącego pracownikiem najemnym do urlopu — Ojcowie biologiczni i ojcowie adopcyjni — Zasada równego traktowania

Streszczenie – wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 19 września 2013 r.

1. *Polityka społeczna — Ochrona bezpieczeństwa i zdrowia pracowników — Pracownice w ciąży, pracownice, które niedawno rodziły, i pracownice karmiące piersią — Dyrektywa 92/85 — Pracownica prowadząca działalność na własny rachunek nieobjęta publicznym systemem zabezpieczenia — Prawo do skorzystania z urlopu macierzyńskiego — Brak — Pracownica nieobjęta dyrektywą 92/85*

(dyrektywa Rady 92/85, art. 8)

2. *Polityka społeczna — Pracownicy płci męskiej i pracownicy płci żeńskiej — Dostęp do zatrudnienia i warunki pracy — Równość traktowania — Dyrektywa 76/207 — Ochrona bezpieczeństwa i zdrowia pracowników — Pracownice w ciąży, pracownice, które niedawno rodziły, i pracownice karmiące piersią — Dyrektywa 92/85 — Urlop macierzyński — Środek krajowy umożliwiający pracownikowi najemnemu płci męskiej lub płci żeńskiej skorzystanie z urlopu macierzyńskiego w okresie następującym po sześciotygodniowym obligatoryjnym okresie wypoczynku matki — Uwarunkowanie przyznania tego urlopu pracownikowi płci męskiej od spełnienia wymogu, by matka dziecka posiadała status pracownika najemnego — Dopuszczalność — Odmienne traktowanie ze względu na płeć — Względy uzasadniające*

(dyrektywy Rady: 76/207, art. 2 ust. 1, 3; 92/85, art. 8)

1. Matka dziecka, która prowadzi działalność na własny rachunek i która nie podlega publicznemu systemowi zabezpieczenia społecznego, nie korzysta z prawa do urlopu macierzyńskiego, o którym mowa w dyrektywie 92/85 w sprawie wprowadzenia środków służących wspieraniu poprawy w miejscu pracy bezpieczeństwa i zdrowia pracownic w ciąży, pracownic, które niedawno rodziły, i pracownic

karmiących piersią. Tego rodzaju sytuacja nie wchodzi bowiem w zakres wspomnianej dyrektywy, która obejmuje jedynie pracownice w ciąży, pracownice, które niedawno rodziły, i pracownice karmiące piersią, których działalność zawodowa jest wykonywana pod kierownictwem pracodawcy.

(por. pkt 59, 64)

2. Dyrektywę 92/85 w sprawie wprowadzenia środków służących wspieraniu poprawy w miejscu pracy bezpieczeństwa i zdrowia pracownic w ciąży, pracownic, które niedawno rodziły, i pracownic karmiących piersią i dyrektywę 76/207 w sprawie wprowadzenia w życie zasady równego traktowania kobiet i mężczyzn w zakresie dostępu do zatrudnienia, kształcenia i awansu zawodowego oraz warunków pracy należy interpretować w ten sposób, że nie stoją one na przeszkodzie przepisowi krajowemu, który przewiduje, że posiadający status pracownika najemnego ojciec dziecka może za zgodą posiadającej również status pracownika najemnego matki skorzystać z urlopu macierzyńskiego w okresie następującym po sześciotygodniowym okresie wypoczynku wykorzystywanego obligatoryjnie przez matkę po porodzie, z wyjątkiem wypadku istnienia zagrożenia dla zdrowia matki, podczas gdy posiadający status pracownika najemnego ojciec dziecka nie może skorzystać z takiego urlopu w sytuacji, gdy matka dziecka nie posiada statusu pracownika najemnego i nie należy do publicznego systemu zabezpieczenia społecznego.

Co się tyczy w szczególności dyrektywy 76/207, chociaż taki środek krajowy wprowadza odmienne traktowanie oparte bezpośrednio na kryterium płci, w rozumieniu art. 2 ust. 1 tej dyrektywy, to jest to środek mający służyć ochronie kondycji biologicznej kobiety w trakcie ciąży i w okresie następującym po niej i jest zatem uzasadniony w świetle art. 2 ust. 3 tejsz dyrektywy.

(por. pkt 60, 61, 63, 66; sentencja)